

עפ"ג 52238/06/21 - ו' ח' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 52238-06-21 נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 1003406/2020

לפני כבוד השופט עמית טל
כבוד השופט בורנשטיין
כבוד השופט קרשן
המערער ו' ח'
נגד
המשיבה מדינת ישראל
נוכחים:
המערער וב"כ עו"ד אלה ויינברנד
ב"כ המשיבה עו"ד יעל תרם
פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום ברמלה בת"פ 70621-12-20 מיום 30.5.2021, בגדרו נדון המערער לעונש עיקרי של 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעלת מאסר על-תנאי בן 4 חודשים במצטבר, כך שעל המערער לרצות עונש מאסר בפועל בן 11 חודשים מאחורי סורג ובריה. כן נגזר על הנאשם מאסר על-תנאי.

המערער הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של אימים. ביום 29.12.2020 שבה אשת המערער (להלן: **המתלוננת**) אל ביתם המשותף, ובעקבות ויכוח הנוגע לבישוליה גידף אותה הנאשם ואיים עליה באומרו: "תזהרי ממני אני אדפוק לך צלחת בפנים, אני אעשה לך פנס בעין". כשבוע קודם לכן איים הנאשם על המתלוננת כי יחתוך לה את הראש אם לא תבשל לו.

המערער הוא אדם כבן 72. הוא סובל מסכרת ונפסקה לו נכות תפקודית בשיעור 50% עקב פציעה ברגלו. המערער והמתלוננת נשואים זה 50 שנה. יש להם ארבעה ילדים בגירים. מערכת היחסים הזוגית שלהם בעייתית לאורך שנים. המערער הורשע שלוש פעמים בעבר בתחום האלימות הזוגית (אימים ותקיפת בת זוג) ונדון לעונשים של של"צ, צו מבחן, מאסר על-תנאי ומאסר בפועל שרוצה בעבודות שירות. שירות המבחן מצא כי חשיבתו של המערער מאופיינת בנוקשות רבה והוא מסוכן למתלוננת. כיוון שנכון לעת הזו לא נמצא פתח להתערבות טיפולית נמנע מכל המלצה בעניינו.

בית המשפט קמא מצא, אחר שקבע את מתחם העונש ההולם, לגזור על המערער את העונשים שפורטו לעיל. בגזר דינו קבע בית המשפט קמא כי מדובר במערער חזרתי שאינו לומד את לקחו ואינו ראוי לכך שעונש המאסר בפועל ירוצה בעבודות שירות, כאשר התסקיר שהוגש בעניינו "שחור משחור".

הערעור מכון כלפי משך תקופת המאסר בפועל ואופן ריצויו. לדעת המערער, מן התסקיר עולה כי לאחר שהורחק מן המתלוננת הפנים הוא את חומרת מעשיו ובית המשפט קמא לא שקל די הצורך את מצבו הרפואי. המערער מבקש אפוא לחפוף חלק מתקופת התנאי, כך שמאסרו הכולל של בקיזוז ימי מעצרו יעמוד על 9 חודשים, אותם ניתן יהיה לרצות בעבודות שירות (בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה לבית המשפט קמא).

לאחר שעיינו בהודעת הערעור, בגזר הדין ובכל החומר שעמד לעיונו של בית המשפט קמא, באנו לכלל מסקנה כי יש לקבל את הערעור. בית המשפט קמא גזר על המערער עונש שמשקף את נטייתו של נאשם זה לשוב ולבצע עבירות כלפי אותה מתלוננת, אך נראה לנו כי לא ניתן משקל מספק בגזר הדין לגילו המבוגר של המערער, למצבו הרפואי ובעיקר לדיווחי המתלוננת - שהובאו במסגרת תסקיר שירות המבחן - לפיהם מאז מעצרו של המערער (תחילה בבית האסורים ואחר זאת בפיקוח אלקטרוני) המערער אינו יוצר עמה קשר והיא אינה חוששת מפניו. מהתסקיר עולה כי המערער והמתלוננת אינם צפויים לשוב ולהתגורר תחת קורת גג אחת לאחר שחרורו של המערער.

איננו מתעלמים מחומרת התנהגותו של המערער כמתואר לעיל ומן הצורך להרתיעו בדרך של השתת מאסר בפועל ממשי מהתנהגותו הרעה. ועם כל זאת מצאנו כאמור כי בית משפט קמא החמיר יתר על המידה עם המערער ובנסיבות העניין על המערער לרצות את עונש המאסר בפועל לתקופה המרבית אותה ניתן להמיר בעבודות שירות.

אשר על כן הערעור מתקבל, במובן זה שעונש המאסר על-תנאי שהפעיל בית המשפט קמא ירוצה חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר בפועל בן 7 החודשים, כך שסך הכול ירצה המערער 9 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, החל ביום 7.11.2021 בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה לבית המשפט קמא.

נוכח התוצאה אליה הגענו לא ראינו מקום לנכות מעונש המאסר בפועל את ימי מעצרו של המערער.

עונש המאסר על-תנאי שגזר בית המשפט קמא על המערער יעמוד על כנו.

העתק פסק הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

האיזוק האלקטרוני יוסר עם התייצבותו של המערער לביצוע עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, במעמד הנוכחים.